

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1-По3 34/23
24.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Снежане Јовановић, чланова већа, са вишим саветником-записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 30 КЗ и др., решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, и браниоца окривљеног АА, адвоката Милинка Трифковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К По3 26/23 од 07.09.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Милинка Трифковића донео је дана 24.01.2024. године,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Милинка Трифковића, а пресуда Вишег суда у Београду К По3 26/23 од 07.09.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К По3 26/23 од 07.09.2023. године окривљени АА је тачком 1 изреке пресуде оглашен кривим да је извршио кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију у покушају из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 30 КЗ за које кривично дело му је првостепени суд утврдио казну затвора у трајању од осам месеци, а за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана

185 став 3 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од шест месеци. Окривљени АА је тачком 2 изреке побијане пресуде оглашен кривим да је извршио кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ за које кривично дело му је првостепени суд утврдио казну затвора у трајању од једне године, док му је за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од шест месеци. Окривљени АА је тачком 3 изреке побијане пресуде оглашен кривим да је извршио кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ за које кривично дело му је првостепени суд утврдио казну затвора у трајању од једне године, док је тачком 4 изреке побијане пресуде оглашен кривим да је извршио кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ за које кривично дело му је првостепени суд утврдио казну затвора у трајању од једне године. Тачком 5 изреке побијане пресуде оглашен је кривим да је извршио кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ за које кривично дело му је првостепени суд утврдио казну затвора у трајању од три месеца, па је потом окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 13.03.2023. године, па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Првостепеном пресудом од окривљеног АА на основу одредбе члана 87 КЗ одузети су предмети употребљени за извршење кривичног дела: мобилни телефон марке "Huawei", модел P50 "Lite", црне боје, поломљеног екрана, ИМЕИ: ... са припадајућом СИМ картицом телефонског броја ..., мобилни телефон марке "Huawei" модел P30 "Lite", црне боје, ИМЕИ1: ..., ИМЕИ2: ... са припадајућом СИМ картицом телефонског броја..., са силиконском футролом и мобилни телефон марке "Galaxy", модел "A-53-5G", плаве боје, ИМЕИ1: ..., ИМЕИ2: ... са припадајућом СИМ картицом мобилног оператера "Yettel" броја ... са заштитном силиконском футролом, који су од њега привремено одузети потврдом СБПОК Кпп. Пов. број 357/23 од 13.03.2023. године.

Првостепеном пресудом на основу члана 7 став 1 тачка 1, 2, 3, 4, 5 Закона о посебним мерама за спречавање и вршење кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима према окривљеном АА одређено је да се после издржане казне имају спровести следеће посебне мере: 1) обавезно јављање надлежном органу полиције и управе за извршење кривичних санкција; 2) забрана посећивања места на којима се окупљају малолетна лица (вртићи, школе и слично); 3) обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа; 4) обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног места; 5) обавезно обавештавање о путовању у иностранство, које се могу спроводити најдуже 20 година после извршене казне затвора.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП законски

заступници малолетних оштећених: ББ, ВВ, ГГ и ДД су ради остваривања имовинско-правних захтева упућени на парницу.

Првостепеном пресудом окривљени АА је обавезан да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, као и да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Београду износ од 201.589,64 динара, а Вишем суду у Београду износ од 49.172,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац ВЈТ-а у Београду због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеног након правилне оцене свих олакшавајућих и отежавајућих околности у смислу одредбе члана 54 КЗ изрекне ефективну казну затвора у дужем трајању, адекватну степену кривице и опасности извршених кривичних дела.

-бранилац окривљеног АА, адвокат Милинко Трифковић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног осуди на блажу кривичну санкцију, или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. У жалби је бранилац ставио захтев да буде обавештен о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је писаним поднеском Ктж бр. 1302/23 од 10.11.2023.године предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду усвоји као основана и побијана пресуда преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, а сходно тужиоцевом жалбом предлогу, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милинка Трифковића одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКПу одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Милинка Трифковића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаниом пресудом, жалбама и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Милинка Трифковића оспорава се правилност и законитост побијане пресуде и указује да код кривичног дела из члана 185 став 4 КЗ треба правити разлику да ли се ради о детету или малолетнику. Када је реч о малолетнику, тј. лицу са којим сам чин сексуалног односа није инкриминисан, елемент искоришћавања не би био присустан у случају да се предмет прибавља или поседује без намере да се продаје, јавно излаже или слично, већ се то чини искључиво у личне сврхе уколико постоји сагласност малолетника који је

снимљен. У жалби се надаље, истиче да из исказа малолетних оштећених произлази да су оне добровољно послале на захтев окривљеног фотографије одређене садржине, па сходно наведеном није испуњен услов инкриминације да је предмет настао искоришћавањем малолетног лица, јер искоришћавање подразумева одређене елементе злоупотребе чега овде нема. Осим тога, у жалби се истиче да је првостепени суд непотпуно утврдио чињенично стање јер је прихватио мишљење судских вештака у коме је наведено да је self concept окривљеног нестабилан, повишене анксиозности, просечног интелектуалног капацитета уз блажи пад когнитивне ефикасности, уз присуство пасивно зависних и депресивних црта које нису само последица актуелних околности већ и диспозиционог карактера, па самим тим и свест окривљеног о последици кривичног дела није обухватила потпуну известност његовог поступања, а што је довело и до изузетно строге кривичне санкције према окривљеном.

По оцени Апелационог суда у Београду насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА првостепени суд је након свестране оцене анализе изведених доказа ценећи одбрану окривљеног у међусобној вези са свим осталим изведеним доказима, прихватио признање окривљеног које је дао на главном претресу, које је у сагласности са изведеним, пре свега материјалним доказима који су пронађени вештачењем телефона окривљеног, који су у складу и са исказима малолетних оштећених које у време извршења кривичних дела нису имале 14 година, и спадале су категорију деце. На основу обављених вештачења произилази да је окривљени путем друштвене мреже "Инстаграм" ступао у комуникацију са малолетним оштећенима на профилу под називом: "...” на коме је била профилна фотографија дечака за који је окривљени признао да је његов, а који је након почетне комуникације од њих тражио да му шаљу фотографије својих полних органа и видео снимке, а што су малолетне оштећене ДД, ГГ и ВВ и учиниле, при чему је окривљени малолетној оштећеној ББ и малолетној оштећеној ВВ слао аудио и визуелне снимке порнографске садржине. Надаље, након обављеног вештачења телефона окривљеног произилази и да је у својим мобилним телефонима путем друштвене мреже "Инстаграм" прибавио за себе и поседовао већи број слика, као и аудио и визуелне предмете порнографске садржине настале искоришћавањем малолетних лица. Првостепени суд је дато признање окривљеног прихватио и то да му је било познато да се ради о деци, а његово признање је у том делу складу и са исказима малолетних оштећених које су навеле да су рекле које су годиште, при чему и из фотографија које су слале окривљеном и њихових профилних фотографија произилази да се ради о деци. Првостепени суд је надаље, приликом одлучивања имао у виду и одбрану окривљеног у делу у коме се изјашњавао да није имао намеру да ништа конкретно предузме према малолетним оштећенима у смислу да је хтео да се види са њима и да никада није помишљао да би то стварно урадио јер га не привлаче девојчице и деца, као и да је слике и снимке које је скидао са интернета и које су му слале малолетне оштећене чувао у свом телефону, да их ником није прослеђивао, али је нашао да иста у том делу није од утицаја ако се има у виду да битна обележја кривичних дела која су му стављена на терет не подразумевају предузимање конкретнијих радњи у смислу виђања са малолетним оштећенима, нити прослеђивање слика и снимака са порнографским материјалом са малолетним лицима, другим лицима, при чему није спорно да и није уговарао виђање са малолетним оштећенима и да слике и снимке које је чувао у свом рачунару није прослеђивао другима. Истовремено првостепени суд није прихватио део одбране окривљеног АА да је мислио да није страшно ако у свом телефону чува слике малолетних лица и што се

оне сликају и шаљу му те слике, а у вези са тим и наводи његовог браниоца у завршној речи да није имао свест о друштвеној опасности извршених кривичних дела и њихове забрањености, правилно налазећи да је таква одбрана окривљеног усмерена на умањење кривичне одговорности и блаже кажњавање окривљеног, имајући у виду да се о томе стално пише у средствима јавног информисања, да је окривљени управо да би прикрио свој идентитет привукао малолетна лица – децу у ту сврху и на свом профилу поставио слику младог дечака приближно истих година као оне.

Првостепени суд је надаље, током поступка на предлог одбране обавио комисијско психијатријскопсихолошко вештачење окривљеног, па из налаза и мишљења Александра Милошевића и Наде Јанковић произлази да код окривљеног АА актуелно, као ни у време критичних околности нису били присутни маркери душевне болести, заосталости у развоју, зависности од психоактивних супстанци и алкохола, као ни маркери теже малформације личности, при чему се ради о особи просечних интелектуалних потенцијала са актуелно блажим падом когнитивне ефикасности и присутним депресивним атрибуционим стилем повишене анксиозности, што у светлу ослабљене контроле модулација афеката може да доведе до малдаптације на унутрашње и спољашње захтеве. Self concept окривљеног је нестабилан уз присуство пасивно зависних и депресивних црта које нису само последица актуелних способности, већ и диспозиционог карактера, окривљени је хетеросексуално оријентисан, али у складу наведених персоналних карактеристика не може се искључити осећање недовољне компетентности у партнерским релацијама, па су у односу на све наведено вештаци закључили да је способност окривљеног да схвати значај свог дела, као и могућност да управља својим поступцима *tempore stininis* била смањена, али не битно. Првостепени суд је када се има у виду све напред наведено за утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду и које се изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног не доводи у сумњу, јер се фактички истима само понавља изнета одбрана окривљеног која је била предмет свестране оцене и анализе од стране првостепеног суда.

Првостепени суд је подводећи утврђено чињенично стање ближе описано у изреци првостепене пресуде под правну норму закључио да су се у радњама окривљеног АА ближе описаним у изреци првостепене пресуде и то у тачки 1 у односу на оштећену малолетну ББ, стекла сва законска обележја кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију у покушају из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 30 КЗ и кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала, искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 1 КЗ, да су се у радњама окривљеног описаним у тачки 2 изреке побијане пресуде у односу на малолетну оштећену ВВ стекла сва законска обележја кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију у покушају из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 30 КЗ и кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала, искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 1 КЗ, док су се у радњама окривљеног АА описаним у тачки 3 у односу на малолетну оштећену ГГ стекла сва законска обележја кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског

материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ, да су се у радњама окривљеног описаним под тачком 4 изреке у односу на малолетну оштећену ДД стекла сва обележја кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ, а у радњама окривљеног описаним под тачком 5 изреке побијане пресуде сва законска обележја кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, за која дела га је првостепени суд правилном применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим, о чему је у образложењу побијане пресуде (страница 15-16), дао разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да првостепени суд није правилно одмерио казну, с обзиром на све олакшавајуће и отежавајуће околности из члана 54 КЗ на страни окривљеног. У жалби се истиче да је првостепени суд као отежавајућу околност занемарио чињеницу да је дело извршено према веома младим особама, односно лицима која не само да спадају у категорију малолетних лица, већ у категорију деце, што свакако ову врсту инкриминисаних радњи чине још више друштвено непожељним, те у том смислу имајући у виду јачину угрожавања и повреду заштићеног добра, то се може посматрати као отежавајућа околност. У жалби се истиче да се изреченом кривичном санкцијом не може остварити општа сврха изрицања кривичних санкција, а то је сузбијање дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, па се сходно изнетом и предлаже строжије кажњавање окривљеног.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Милинка Трифковића побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је иста превисоко одмерена, да окривљени није осуђивано лице, што првостепени суд очигледно није адекватно ценио, да окривљени није повратник што је битна околност коју је првостепени суд такође морао да цени приликом одмеравања казне, те је стога јединствена казна затвора у трајању од три године и шест месеци према окривљеном превисоком одмерана, стога се у жалби и предлаже изрицање блаже кривичне санкције, условне осуде према окривљеном.

По оцени Апелационог суда у Београду насупрот изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Милинка Трифковића првостепени суд је приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио његово коректно држање током поступка, да је у потпуности признао извршење кривичних дела која му се стављају на терет, да је изразио кајање, да до сада није осуђиван, да се вештак психолог изјаснио да критични догађај по малолетне оштећене неће оставити трајније и значајније психичке последице за њихов даљи психофизички развој, да је окривљени депресиван и анксиозан, да је неожењен и без деце, док је од отежавајућих околности ценио чињеницу да је окривљени радње у односу на више малолетних оштећени предузимао у дужем временском периоду од више од једне

године, што указује на начин понашања и вршење више кривичних дела у континуитету, па је тако окривљеном претходно за кривично дело из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 30 КЗ у односу на малолетну оштећену ББ утврдио казну затвора у трајању од осам месеци применом одредби о ублажавању казне у смислу члана 56 и 57, с обзиром да се ради о покушају кривичног дела, док му је за кривично дело из члана 185 став 3 у вези става 1 КЗ у односу на малолетну оштећену ББ утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, док му је за кривично дело из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ у односу на малолетну оштећену ВВ утврдио казну затвора у трајању од једне године и за кривично дело у односу на ову оштећену из члана 185 став 3 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од шест месеци, док му је за кривично дело из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ у односу на малолетну оштећену ГГ утврдио казну затвора у трајању од једне године, а за кривично дело из члана 185 став 3 у вези става 2 КЗ у односу на малолетну оштећену ДД казну затвора у трајању од једне године и за кривично дело из члана 185 став 4 КЗ казну затвора у трајању од три месеца, па је применом одредби у стицају из члана 60 КЗ окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци у коју казну му је у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору као у изреци побијане пресуде, правилно налазећи и по оцени Апелационог суда у Београду, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног да ће се јединственом казном затвора у потпуности остарити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док се супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду којима се предлаже строжије кажњавање окривљеног, као и жалбени наводи браниоца окривљеног којима се предлаже изрицање блаже кривичне санкције, оцењују као неосновани из већ наведених разлога.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредби члана 457 ЗКП.

Виши саветник-записничар
Тања Славковић,с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић